

PODÍVEJ, MADYNKO, SNĚŽÍ!

Dnes spí celý Letní vršek trochu déle než obvykle. Je totiž neděle a tmavé zimní ráno, tak komu by se nechtělo spát? Ale pak najednou se všichni po řadě probudí. Kočka Tulinka a pes Saso v kuchyni, Alva v pokojíku, maminka a tatínek v ložnici a Líza ve svém pokoji, což je samozřejmě i Madynčin pokoj, jenže Madynka ještě spí a nemá chuť se probudit.

Ovšem Líza ví, jak ji přivést k životu. Se škubnutím vytáhne roletu a vzápětí vykřikne:

„Podívej, Madynko, sněží!“

A Madynka vyletí z postele. Na prvním sněhu je vždycky něco úžasného a zvláštního.

„Mám ho radši než všechny starý sníh dohromady,“ říká Madynka. Líza není tak nespravedlivá.

„Já mám ráda všechny sníh na celém světě,“ prohlašuje.

„Co ti připadá tak bezvadného na sněhu celého světa? Já myslím, že nám stačí ten náš až až.“

Jistě, stačí. Teď padá na Letní vršek zvlášť hustě. Břízy kolem domu jsou bílé a úchvatné a Madynka a Líza šílí nadšením.

Celý den si sníh užívají. Válí se v něm, staví sněhuláka, vyrábějí sněhové domečky na svíčky a pak se znovu válejí v závějích. Saso také. Štěká a má radost. Z kuchyňského okna se na ně dívá Tulinka a má dojem, že se Saso zbláznil. Tulinka nemá pro sníh pochopení.

Tatínek ale ano. Hned, jak přijde, běží k dětem a hraje si s nimi.

„A teď vám ukážu, jak tomu sněhulákovi urazím nos koulí,“ říká.

A také to udělá.

„A teď ti ukážu, jak urazím nos tobě,“ ohlásí Madyňka.

Propukne koulování. Tatínek bojuje tak divoce, že se nakonec svalí do závěje. Rozesměje se a koulovat se už nechce. Z kuchyňského okna se na ně dívá maminka a má dojem, že se tatínek zbláznil. Má pro sníh ještě menší pochopení než Tulinka.

Druhého dne dostane Madyňka horečku a musí zůstat v posteli, to je ale smůla! Protože dnes měla jít s Alvou a s Lízou kupovat vánoční dárky a pak péct s maminkou perníčky.

„Ale všichni tady horečku nemají,“ říká Líza. „A to je jen dobře, že budu s Alvou sama, a budeme kupovat dárky pod stromeček.“

Madyňka se rozhněvá.

„Dítě zlobivé,“ řekne.

To se ovšem Líze zdá nespravedlivé.

„Ty jsi ale popleta, vždyť já budu kupovat dárek tobě! Ale teď ti just nic nekoupím, když jsi taková, ty trdlo!“

Alva Madyňku utěšuje.

